

Sygn. akt: XU-111/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 29 kwietnia 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **P. W.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 10 grudnia 2013r. znak: 470000/6000/MW/10699/2013/ZAS/W

w sprawie **P. W.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o zasiłek macierzyński

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 111/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczona, P. W. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego, Z. U. S. Oddział we W., z dnia 10 grudnia 2013 r. znak 470000/6000/MW/10699/2013/ZAS/W/86031312583 ustalającej podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 września 2013 r. do 27 stycznia 2014 r., dodatkowego zasiłku macierzyńskiego za okres od 28 stycznia 2014 r. do 10 marca 2014 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu rodzicielskiego od 11 marca 2014 r. do 8 września 2014 r. w wysokości 1.444,79 zł i domagała się jej zmiany poprzez ustalenie wyższej podstawy wymiaru należnych jej świadczeń.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, iż organ rentowy przyjął za podstawę należnych świadczeń wynagrodzenie za miesiąc lipiec 2013r. W dniu 1 lipca 2013 r., nastąpiła zmiana wymiaru jej czasu pracy z pełnego etatu na 15/22. Zasiłek obliczony w oparciu o wynagrodzenie za lipiec jest zatem znacząco niższy niż gdyby został (prawidłowo) obliczony w oparciu o wynagrodzenie za miesiące wcześniejsze.

Ubezpieczona wskazała, iż niezdolność do pracy powstała w dniu 26 czerwca 2013 r. i trwała nieprzerwanie do 9 września 2013 r. nie było zatem podstaw do obliczenia zasiłku w oparciu o nowy wymiar czasu pracy, ponieważ jego zmiana nie nastąpiła w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy (zmiana nastąpiła w lipcu, zaś niezdolność w czerwcu), nie nastąpiła też w miesiącach, o których mowa w art. 36 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczeniach społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Ubezpieczona wskazała, iż w dniu 10 września 2013 r. urodziła dziecko i nabyła prawo do zasiłku macierzyńskiego. Przerwa pomiędzy pobieraniem przez nią zasiłku chorobowego i macierzyńskiego była mniejsza niż 3 miesiące, więc

podstawa zasiłku nie powinna być ustalona na nowo i powinna być taka sama jak ta, naliczona od momentu powstania niezdolności do pracy w dniu 25 czerwca 2013 r. (k. 4-5).

*

Organ rentowy – Z. U. S. Oddział we W., w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż ubezpieczona była zatrudniona w Szkole Podstawowej we W. w okresie od 1 września 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Następnie od 1 lipca 2013 r. w wymiarze niepełnym, tj. 15/22.

W okresach od 15-04-2013 r. do 19-04-2013 r., od 15-05-2013 r. do 17-05-2013 r. oraz od 25-06-2013 r. do 09-09-2013 r. była niezdolna do pracy z powodu choroby. W dniu 10-09-2013 r. ubezpieczona urodziła dziecko nabywając od tego dnia prawo do zasiłku macierzyńskiego.

Zatem za podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego należało przyjąć na nowo przyjmując wynagrodzenie zasadnicze za lipiec 2013, inne składniki wynagrodzenia w kwocie faktycznie pobranej oraz składnik wynagrodzenia za okres roczny w adekwatnej do nowego wymiaru czasu pracy.

Podstawa wymiaru składek zasiłku macierzyńskiego po odjęciu 13,71% wyniosła 1.332,59 zł, inne składniki wynagrodzenia w kwocie faktycznej 26,06 zł oraz za okres roczny 86,14 zł. Razem 1.444,79 zł.

Organ rentowy wskazał, iż zasiłek macierzyński zastępuje utracony zarobek. Jeśli więc w czasie niezdolności do pracy pracownik byłby zatrudniony w większym wymiarze czasu pracy niż dotychczas, to jego zasiłek nie może być wymierzany od zarobków osiąganych przy niższym wymiarze zatrudnienia. Natomiast zmniejszenie wymiaru czasu pracy powoduje wymierzenie zasiłku od nowego, niższego wynagrodzenia (k. 7-8).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona, P. W., zawarła ze Szkołą Podstawową nr (...)we W. umowę o pracę, na podstawie której została zatrudniona na czas określony na okres od 1 września 2012 r. do 31 sierpnia 2013 r. w wymiarze 15/22 etatu za wynagrodzeniem podstawowym w wysokości 1.544,32 zł.

Jednakże przed rozpoczęciem roku szkolnego strony zawarły porozumienie zmieniające, na podstawie którego, wymiar czasu pracy ubezpieczonej w okresie od 1 września 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. został ustalony na 18/18 etatu z jednoczesnym wzrostem wynagrodzenia odpowiadającego wymiarowi przyznanego etatu. Umowa o pracę uległa przedłużeniu do dnia porodu, tj. do 10 września 2013 r.

Ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresach od 15-19 kwietnia 2013 r., od 15-17 maja 2013 r., oraz od 25 czerwca 2013 r. do 9 września 2013 r. i w tym czasie otrzymywała zasiłek chorobowy obliczony według kwoty wynagrodzenia odpowiadającemu 18/18 etatu.

W dniu 10 września 2013 r. ubezpieczona urodziła dziecko.

Dowody:

- przesłuchanie ubezpieczonej P. W. – karta 15 (płyta CD),
- zaświadczenie płatnika składek ZUS Z-3 – w aktach ZUS,
- pismo ubezpieczonej z 12.11.2013 r. – w aktach ZUS.

Decyzją z dnia 10 grudnia 2013 r. znak 470000/6000/MW/10699/2013/ZAS/W/86031312583, organ rentowy na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 3 pkt 3, art. 29 ust. 1, art. 36 ust. 1-3, art. 38 ust. 1, art. 40, art. 43, art. 49 pkt 1 oraz art. 61 ust. 1 pkt 2 lit d ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ustalił podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 września 2013 r. do 27 stycznia 2014 r., dodatkowego zasiłku macierzyńskiego za okres od 28 stycznia 2014 r. do 10 marca 2014 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu rodzicielskiego od 11 marca 2013 r. do 8 września 2014 r. w wysokości 1.444,79 zł.

Dowody:

- decyzja organu rentowego z 10.12.2013 r. – w aktach ZUS.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. (tj. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 ze zm.) o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zw. dalej ustawą chorobową, zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Natomiast w świetle art. 29 ust. 5 ustawy chorobowej, zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego, z zastrzeżeniem ust. 6.

Według art. 36 ust. 1 w zw. z art. 47 ustawy chorobowej, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy.

Na podstawie art. 38 ust. 1 w zw. z art. 47 ustawy chorobowej, przeciętne miesięczne wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się przez podzielenie wynagrodzenia osiągniętego przez ubezpieczonego będącego pracownikiem za okres, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 2, przez liczbę miesięcy, w których wynagrodzenie to zostało osiągnięte.

Należy jednak zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 40 w zw. z art. 47 ustawy chorobowej, w razie zmiany umowy o pracę lub innego aktu, na podstawie którego powstał stosunek pracy, polegającej na zmianie wymiaru czasu pracy, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi wynagrodzenie ustalone dla nowego wymiaru czasu pracy, jeżeli zmiana ta nastąpiła w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy, lub w miesiącach, o których mowa w art. 36.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż ubezpieczona przebywała na nieprzerwanym zwolnieniu lekarskim od 25 czerwca 2013 r. do 9 września 2013 r. i za ten okres otrzymała zasiłek chorobowy obliczony według obowiązującego ją wówczas etatu 18/18. Natomiast prawo do zasiłku macierzyńskiego, a więc innego świadczenia niż zasiłek chorobowy, ubezpieczona nabyła w ostatnim dniu zatrudnienia, tj. 10 września 2013 r.

Jednocześnie z dniem 1 lipca 2013 r. wymiar etatu zatrudnienia ubezpieczonej uległ zmniejszeniu z 18/18 etatu do 15/22 etatu, z jednoczesnym obniżeniem wynagrodzenia do kwoty 1.544,32 zł, w związku z czym, organ rentowy ustalając podstawę wymiaru innego świadczenia (zasiłku macierzyńskiego od 10 września 2013 r.), był zobligowany w świetle art. 40 w zw. z art. 47 ustawy chorobowej, do ustalenia na nowo podstawy wymiaru zasiłku, biorąc pod uwagę wynagrodzenie zasadnicze, adekwatne do nowego wymiaru czasu pracy.

Nie ma bowiem racji ubezpieczona twierdząc, iż w świetle art. 43 ustawy chorobowej nie było podstaw do tego, ażeby ustalić podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego na nowo, gdyż między okresami pobierania zasiłku chorobowego i

zasiłku macierzyńskiego nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe, albowiem powyższy artykuł nie ma zastosowania w przypadku zasiłku macierzyńskiego przysługującemu ubezpieczonemu będącemu pracownikiem, co wynika wprost z treści art. 47 ustawy chorobowej, który wskazuje, iż przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku macierzyńskiego stosuje się odpowiednio tylko art. 36-42 i 45.

Jednocześnie wskazać, iż istotą zasiłku macierzyńskiego, jak również chorobowego, jest zrekompensowanie pracownikowi utraconych zarobków, jakie w okresie pobierania zasiłku miałyby otrzymywać. Skoro zatem w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego ubezpieczona w związku ze zmianą wymiaru etatu miałyby otrzymywać mniejsze wynagrodzenie to świadczenie mające je rekompensować musi być adekwatne do utraconego zarobku.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji ZUS, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Oceny zeznań ubezpieczonej P. W., Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu, jej zeznania były wiarygodne, gdyż korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie i jednoznacznie potwierdziły fakt, iż od 1 lipca 2013 r. został jej obniżony wymiar czasu pracy z 18/18 etatu na 15/22 etatu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.